

- Tuo kaikkien aikojen torvi –

4 / 2011

Työkalu tekijänsä mukaan on jo now

Hallitus 2011

Puheenjohtaja

Esa Häkkinen
eahakkinAT.cc.hut.fi
044 9939935

Varapuheenjohtaja

Henrik Hieta
hhietaAT.cc.hut.fi
044 098 8474

Rahastonhoitaja

Tapio Lille
tklilleAT.cc.hut.fi
050 462 9782

Sihteeri

Jenni Kemppainen
jakemppaAT.cc.hut.fi
050 366 1244

Tallipäällikkö

Samuli Sievänen
ssievaneAT.cc.hut.fi
040 739 7684

Toimihenkilöt 2011

Tallijaoksen jäsen

Ossi Väänänen

Tallijaoksen jäsen

Antero Kilkku
pkilkkuATcc.hut.fi
040 501 2252

MP-Jaos

Tuomas Kivistö
040 7475109

Kisasihteeri

Hannu Kuutti
kanadanmajava
ATgmail.com
040 547 3603

Liikkuvan kaluston päällikkö

Siert Wieringa
siertATSiert.nl
040 351 3480

Päätorvi

Pekka Syvänen
040 526 3806

<http://tak.tky.fi/>

Päätörähdys

Tervehdys toimituksesta – kädessäsi lepäilee vuoden neljäs ja samalla tämän vuoden viimeinen Äänitorven numero. Saimme julkaistua tänä vuonna täydet neljä numeroa – edellinen täysi sato oli vuonna 2004. Vuosi 2004 alkoi muutenkin hyvin kun I/2004 julkaistiin legendaariseksi muodostunut KI-VA-NU-ME-RO – käykää lukemassa numero kerhon nettisivuilta. Laajentaa tajuntaa.

Autokerhon syksy on edennyt tuttuun ja turvalliseen rutiiniin. Porukka on puuhailnut hölmöjä asioita ja siinä sivussa olemme kokeilleet saada kerhoon mukaan uusia jäseniä. Uudet jäsenet (ja varsinkin TAKtiivit) ovat kerhon tulevaisuudelle elinehto – nykyisten aktiivien tärkein tehtävä on hommata uudet aktiivit.

Ylätalli on kokenut uudistumista syksyn aikana – tärkeimpinä parannuksina tulee kevennin montunpäälle (edeltävä menetelmä oli ns. Darwin-tekniikka), ylätalli saa oman MIGin (MIGin kanssa kaatuminen jäisessä rinteessä ei ollut myöskään kiva kokemus) sekä paineilmaa. Ylätallissa on uudistusten jälkeen entistä parempi valohoitaa kulkineita.

Tunkin pettämisen lisäksi TAK:n talli voi koitua kohtaloksi monella tapaa (yleinen tapa on opintojen venyminen) – voimme onnitella tuoretta hääparia. Avioliittoon ajautunut pariskunta kohtasi autokerholla joitakin vuosia sitten vappuhulinoissa. Jos suhde onnistuu alkamaan autokerholla vappuna niin se kyllä kestää ihan mitä vain.

Äänitorvi seuraa aikaansa ja julkaisee vihakirjoitukseksi laskettavan Volvoa koskevan esittelyn. Päätorven synkstä historiasta löytyy sekä Saab ja Volvo. Jäämme odottamaan Volvo kuskiensa vastinetta juttuun – jos juttua ei näy eikä kuulu niin voimme olettaa heidän olevan edelleen muistelemassa takatuuppauksia.

Tämä lehti on nykyisen Päätorven viimeinen numero tähän toimikauteen – kiitoksia kaikille lukijoille ja varsinkin juttuja lähettäneille. Lehti syntyy kohtuullisella vaivalla jos jäsenistö lähettää juttuja. Lupaam kirjoittaa tuleviin Äänitorviin sisältöä ja pitää osaltani lehteä elossa.

Päätörvi. Tööt tööt.

HaH - Hulluilla on halvat hovit

Kirjoittanut: Henrik Hieta [Autokerhon VPJ] ja Maria Komu [kaikkien suurten miesten takana on aina nainen?]

Aloitetaan historiasta. Ensimmäisen Suomalaisen Cheap Car Challenge (CCC, suomeksi halpa auto haaste) järjesti Tampereen Teekkarien moottorikerhon vuonna 2010. Voisin olettaa, että innostus kyseisen haasteen järjestäminen on tullut brittiläisestä TV-ohjelmasta Top Gear [The hundred-quid cars, Series 4, Episode 3 (2004)]. Kyseiseen Tamperelaisten CCC:n osallistuttiin TAK:in toimesta Maria Komun kanssa Volkswagen Golf-autolla. Silloin meille tuli jumbosija, mutta kisa oli hauska ja tamperelaiset mukavia. Tästä saimmekin innostuksen järjestää TAK:lle oma Halpa Auto Haaste.

Cheap car challenge -formaatti perustuu siihen, että edullisilla autoilla suoritetaan haasteellisia ja hauskoja tehtäviä jotka enemmän tai vähemmän liittyvät autojen ominaisuuksiin. Tässä tapauksessa ”halpa auto” oli 400 euron arvoinen. Haasteeseen kuului että auto on siis pakko myydä 400 eurolla jos joku haluaa sen ostaa.

Kaksipäiväiseen Halpa Auto Haasteeseen saatin houkutelua mukaan kolme joukkuetta. Tampereelta saapuivat Oispa airo (Saab 9000, Matti Noren ja Juho Kyrönviita) ja Retard Racing Team (Volvo 740, Tuomas Salomaa, Emma Rajala ja Joonas Karjalainen). TAK:ia edusti tiimi Pösöttäjät (Peugeot 309, Jenni Kempainen, Christophe Schermesser, Toni Ristola ja Eeva-Liisa Korvola).

HaH koostui viidestä osa-alueesta: varustelu, suunnistus, rastitehtävät, säästö ja autoslalom. Jokaisesta kategoriasta pystyi saamaan maksimissaan 10 pistettä. Rastitehtävät oli ripoteltu ympäri Espoota ja Helsinkiä, ja rasteille siirtyminen toteutettiin erilaisilla suunnistustehtävillä. Rastit sisälsivät muun muuassa renkaanvaihtoa Senaatintorilla ja varovaista ajamista Westendin töyssyisillä kaduilla tuoppeja läikyttämättä. Säästöä mitattiin bensankulutuksella, sekä autoveron ja vakuutuksen suuruudella. Pösö voitti kirkkaasti tämän kategorian ja Volvo jäi hänille, syynä ilmeisesti vuotava bensatankki. Sunnuntaina päästiin ajamaan autoslalomia oikeiden harrastajien joukkoon. Tai no, Saab ei koskaan päässyt radalle asti johtuen nastarenkaista, mutta Oispa airon jäsenille tarjottiin lohdutukseksi ajettavaksi Pösöttäjien 309.

Koko rupeama huipentui grillailuun Kauppatorilla, jossa tiimeillä oli vielä mahdollisuus kerätä lisäpisteitä kalastamalla ostotarjouksia autoistaan. Ei niin yllättäen ainoastaan Peugeotista saatiin yksi tarjous. Torilla kartoitimme myös yleistä mielipidettä kisaavista autoista kysymällä ”minkä näistä kolmesta autosta ostaisit jos yksi olisi ihan pakko valita?” Volvo voitti 9 äänellä, Peugeot miellytti neljää ja Saabista piti yksi hipsteri.

Kisa oli tiukka ja voittaja selvisi vasta viimeisenä päivänä. Loppujen lopuksi kisan vei joukkue Pösöttäjät yhteispisteillä 40. Jos Saabi olisi saatu slalomradalle, olisi se saattanut kiritä edelleen (33,5 p). Toisaalta jos Volvon renkaanvaihto olisi onnistunut Senaarintorilla, olisi pokaalin saattanu viedä Retard Racing Team (35p).

TAK Halpa-auto-haaste 2011 osallistujat vasemmalta oikealle: Matti Noren, Juhon Kyronviita, Tuomas Salomaa, Emma Rajala, Joonas Karjalainen, Jenni Kemppainen, Christophe Schermesser, Toni Ristola, (ei kuvassa: Eeva-Liisa Korvola).

Miten menee? Hyvin – ei tarvinnut veivata kauan

Äijän puuhasi pari autoa paaliin – ja sähköautoprojektia tiedossa...

Tekstit on alunperin lähetetty TAK:n aktiivien sähköpostilistalle mistä ne on tallennettu talteen jälkipolville. Poimin lehteen sähköposteja – kaikki viestit on lähetetty julkiselle sähköpostilistalle. Poistin / muutin viesteissä esiintyviä nimiä. Tarina alkaa aktiiveille lähetetyllä viestillä:

Pistetäänpä nyt tännekin tapahtuman kulku. Äijältä en jaksanut kysellä omaa versiota. Hommahan lähti liikkeelle siitä, että hiekkaparkkikselle on tulossa asfaltti. Lopputuloksena kerhon trailerin päälle tipahtaa torpedoveneen moottori, Hanneksen Opelista rikotaan takalasi sekä kerhon pihasta romutetaan auto omin luvuin.

Siinä välissä 10.10.2011 täyttyy deadline autojen siirtämisestä pois bussipäättärin vieressä sijaitsevalta hiekkaparkkikselta. Koska kaikkia ajoneuvoja ei tähän mennessä oltu siirretty pois Otaniemestä, päätti nimeltä mainitsemaan Äijä tarttua toimeen. Hän tilaa Romulalta noudon 1 - 10 autolle. Koska tällaisia "siivouksia" on aikaisempinakin vuosina Otaniemessä tehty ilman sen kummempia ongelmia, suostuu romumiehemme tilaukseen.

Kerholaisten fossiiliset autot Ukon haaveilemassa kompaktissa koossa. Talliin mahtuu yhteensä 16 autoa (neljä paikkaa / neljä autoa päällekkäin)

Keskiviikkopäivänä 19.10.2011 osoittelee Äijä romuauton kuljettajalle mitä autoja lähtee paaliin. Samalla hän selittää, että tilalle tulee parkkipaikkoja hybrideille ja sähköautoille (vittu jee). Hiekkaparkkipaikka tyhjenee, mutta ongelmajätteellä täytetyt pakettiautot jäävät. Tähän asti kaikki meni siis niin kuin oli oletettavissa, eikä mitään ongelmaa. Noh, oppineena miehenä Äijä tietää, että ympäristöä saastuttavia fossiilisilla polttoaineilla kulkevia romuja on muuallakin Otaniemessä. Vanhana maailman pelastajana hän päättää samalla siivota erään Jämeräntaival 1:n takana sijaitsevan ongelma-alueen.

Teekkarien Autokerhon pihassa onkin paljon siivottavaa. Ensimmäisenä otetaan kyytiin vihreä Civic. Toisena kyytiin oli lähdössä Hanneksen Opel Vectra. Onneksi Opel oli kuitenkin juuri maalattu ja laitetun näköinen, sillä tutkiessaan autoa tarkemmin romuauton kuljettajalle tulee epäily. Hän tutkii tarkemmin muun muuassa rikkomalla takalasin ja kysyy Äijältä kenen oikeudella näitä autoja oikein romutetaan. Viisaana miehenä Äijä vastaa, että korkeimman oikeuden ja presidentin. Yllättäen romutuspuuhat loppuivat siihen ja Äijä poistui kiroillen paikalta.

Sähköautoksi muutettu fossiilinen Toyota. Auto on yhteisöprojektin tulosta – tilannetta voi seurata <http://www.sahkoautot.fi/> sivustolla. Kelpaisikohan tälläinen Äijälle?

No lopputuloksena saatiin kerhon pihasta paalattua auto, joka oli joka tapauksessa menossa paaliin ja Romula suostuu korvaamaan Hanneksen rikotun takalasin. Mutta kaikenlaisia hulluja eli tässä tapauksessa viherhippikommareita vai ovatko ne nyt niitä vihreitä valistuneita ekologisia oppineita miehiä ja naisia, joita on liikaa ja jotka liikkuvat julkisilla ja juovat kofeiinitonta kahvia ja syövät vittu salaattia, on siis liikkeellä. Ja joiden bussien dieselit ja raitiovaunujen raiteet maksavat yksityisautoilijat, joiden pitäisi hävetä ja ostaa hybridi ellei jopa sähköauto saadaksesen takaisin ihmisarvonsa.

Parin päivän päästä ylläolevasta viestistä Äijä laittoi takh-listalle viestin. Viesti on itsessään melko esoteerinen mutta siitä kuvittelee saavansa sanoman selville.

Otsikko: Lahjoitus Teekkarien autokerholle: Toyota Corolla Sport vm. 1998, ajettu on jo now !

Hei puheenjohtaja, olen jatko-opiskelija ja jos sopii, niin siirryn sähkö-, hybridi- ja vetyautotekniikkaan. (Sähköautoa tekevät jenkit nyt Uudessakaupungissa, Toyota omaa hyvän hybridi auton ja Mercedes-Benzillä vetytekniikka on jo konventionaalista ollut jo pitkään). Väliajan pärjään kyllä vaikka vuokra-autolla...katsastettu.

Autokerho vastasi hänelle – kyllähän ilmaiset autot lähtökohtaisesti aina kelpaa. Minun on kylläkin vaikea ymmärtää auton lahjoittamisesta ympäristölle tuleva hyöty.

Terve! Autokerho vastaanottaa lahjoituksen ilomielin. Pääsisittekö tulemaan ensi viikon tiistaina (8.11.2011) klo 19:00 autokerhon tallille niin voisimme nähdä kyseisen lahjoituksen livenä. Jos haluat niin voimme myös sytyttää pari tähtisadetikkua ja ottaa muutama valokuva omaan lehtemme äänitorveen. Sähköautotekniikka on autokerholle jo tuttua (sähköautoretki: <http://oubs.fi/suomi/>). Harmi vain että firma (Think) meni jo konkkaan.

Äijä ei masentunut ensimmäisen kierroksen ongelmista – seuraavaksi hän oli ottanut yhteyttä uudestaan Romulaan. Romulassa muistetaan vielä Hanneksen takalasin rikkomisen ja he ottavat autokerholle yhteyttä. Romula ei suostunut tällä kertaa autojen pois hakemiseen. Hakeminen on jännäjuttu.

Itse asiassa edellisen viestin Toyotan lahjoittaminen oli väärinkäsitystä – seuraava viesti otsikolla ”On tapahtunut väärinkäsitys: 8.11.2011 treffit klo 19.00 ei missään tapauksessa sovi. (silmäniskuja...)”selventää asiaa:

HEI !Joskus sattuu huono päivä ja tulee korotettua ääntä ja näytettyä keskisormea. Näin pienen asian takia ei kannata oikeusprosessia aloittaa. Oman auton katsastus on 15.11.2011 ja kuten sanoin kaikki vaikuttaa kaikkeen. Yksi mahdollisuus on uusi maasto-Chervolet, joka odottaa noutajaansa ilmaiseksi Toyota-Olarissa. Tällöin TKK ja Teekkarien autokerho sitoutuu paremman moottorin kehittämiseen ja bensiininkulutuksen puolittamiseen. Muita painotettaviaasioita ovat recycling, ongelmajätteet Ekokemiin ja käytetyt renkaat asfaltin raaka-aineeksi. Voimme kaikin mokomin jatkaa kirjeenvaihtoa. On minun tehtävänä keskustella järkevästi TKK:N autotekniikan professorin kanssa mahdollisesta ideoiden varastamisesta tekkareilta, jotka omistavat auton. Nuuksion erämaan telttaretkistä ja hiilidioksidipäästöistä on ilman muuta kysymys.

TAKn edustajan mukaan telttaretki Nuuksioon ei tule kysymykseen. En ymmärrä miksi. Suomen marraskuu on mukavan lämmin hetki tehdä telttaretki ja jutella hiilidioksidipäästöistä. Count me in jo now!

Telttaretkellä voi syödä jänniä sieniä.Äijä taisi syödä muutaman jo ennen retkeä...

Museomies ostaa tuulilasin vai ostaako ?

Teksti : Herra Huu, kuvat museomiehen pölyttyneestä arkistosta

Museoauton tuulilasissa oli naarmuja, ei kovin syviä naarmuja , muta naarmuja kuitenkin. Tällaista ei museomiehen sielu siedä lainkaan, niinpä oli ryhdyttävä asian vaatimiin toimenpiteisiin. Koska kaikki lukijat tietävät jo, että museoautossa saa käyttää vain alkuperäisiä varaosia niin Hessumobiilin tiskille ei tälläkään kertaa ollut mitään asiaa, sitäpaitsi Säästö alkaa Ässällä ja säästetty euro on omassa eikä kauppiasaan taskussa.

Pitkällisen puhelinmuistion selauksen ja viidakkorummun pörinän jälkeen museomies päätyy soittamaan toiselle museomiehelle koska prepaid liittymässä on vielä puheaikaa jäljellä.

Kuva: Toisen museomiehen peltosaab. Älkää antako puiden hämätä - Saab tuotiin alkujaan pellolle odottamaan joten se on pelto- eikä metsäsaab.

Museomies: tarttis saada Saabiin tuulilasi kun vanhassa on naarmuja, kuulin Reiskalta et sul on hyviä tuulilaseja myyrä ?

Toinen museomies: joo... on mul laseja mut ei myyrä...

Museomies: miten niin ei myyrä ? Reiska sanoi just et voit myyrä...

Toinen museomies: joo mut ei voi myyrä, tarttee säästää omaan Saappiin...

Museomies: no ei oo todellista... ootko muuten kattonut ettei sun tuulilaseis oo naarmuja ?

Toinen museomies: no on niis naarmuja... nehän on ajosta purettuja

Museomies: ootkos mitannu kuin syviä naarmuja... siis meinaan mauserilla nääs ?

Toinen museomies: no en oo mitannu... ootko aatellu et kaupasta sais uusia laseja ?

Museomies: niin mut ne ei oo alkuperäisiä ja ne maksaa liikaa.. kun tartteis säästää

Toinen museomies: ai niin joo-

Museomies: tiedätkö mitä uudet lasit maksaa lasiliikkeessä?

Toinen museomies: (*hermostuu*) no EN KYL tierä, mikset soita sinne lasiliikkeeseen ?

Museomies: kyl sun pitää tietää kun Reiska sano et sää tierät

Toinen museomies:(*hermostuu enemmän*) sanonko mää mihin saat sen Reiskan tunkee ?

Museomies: no ei tartte sanoo, mut voisit nyt myyrä yhden tuulilasin mun Saabiin..

Toinen museomies: TUUTTUUTTUUTTUUT (puhelu katkeaa)

Museomies soittaa tämän jälkeen Reiskalle ja haukkuu Reiskan alimpaan helvettiin kun Reiska ei tiedä mistään mitään. Tämän jälkeen seuraa se, että Reiska ja toinen museomies käyvät yöllä yhdessä puhkomassa museomiehen museoautosta renkaat ja työntävät kilon alempaan roskiksesta haettuja perunoita museoauton pakoputkeen. Ei siinä, että se mitään haittaisi, eihän museoautolla mihinkään ajeta kuitenkaan. Kattoverhoilu on kuitenkin kunnossa ja sehän on pääasia. Niin, se tuulilasi, se on edelleen hankkimatta, koska ilmaisia naarmuttomia tuulilaseja ei maailmalta ole vielä löynt. Aina kannattaa säästää kuitenkin.

Kuva: Kuvassa olevaa Perunaa ei onneksi työnnetty jutussa (museomiehen ajoneuvon) pakoputkeen. Tekstissä viitataan juurekseen. Miesten hymyily kuvassa on jäänyt museomiehelle vielä epäselväksi. Kuva on museomiehen nuoruudesta kun hän oli Amerikassa mainarina

Äänitorvi esittelee automerkkejä: Volvo

Kirjoittaja ajaa Saabilla. Henkilöllisyys on salattu, etteivät totuuden paljastumisesta suuttuneet Volvo-homot hyökkäisi kimppuun takaapäin.

Teiden tunnetun vitsauksen Volvon historia sai alkunsa virallisesti vuonna 1927 ensimmäisen mallin ÖV4 myötä. Jo ensimmäinen Volvo näytti retardin lapsen legopalikoista kasaamalta ja oli ruotsalaisten homojen valmistama. Tehoa 2 litran moottorista oli revitty huikeat 28hv. Moottori se söi silti liikaa menovettä, mikä enteili pelottavasti Volvon tulevaa mainetta anti-ekologisena anti-urheiluautona.

Koska noihin aikoihin oikeista, muualla tehdyistä autoista oli puutetta eikä siitä tulevasta, paremmasta ruotsalaismerkistä ollut vielä tietoaakaan, niin nämäkin romut menivät kaupaksi. Koska ruotsalaiset ovat tunnetusti tyhmiä kuin saappaat, he tämän myötä tottuivat ajamaan Volvolla eivätkä ikinä oppineet ymmärtämään, että parempiakin vaihtoehtoja olisi maailma täynnä. Näin ollen neliskanttisten, tehottomien, rumien ja epätaloudellisten Volvojen menekki oli taattu tuleviksi vuosikymmeniksi, vaikka olikin kaiken järjen vastaista että kukaan sellaisella haluaisi ajaa.

Ajan myötä Volvoja alettiin enenevissä määrin myydä myös ulkomaille. Koska ei luonnollisesti ollut olemassa yhtään järkisyytä, miksi kukaan haluaisi ajaa ruotsalaisella paskalla oikeiden autojen sijasta, ryhtyivät sverige-petterit ovelina viemään Volvoja maailmalle ruotsalaisten homojen mukana. Ajan myötä Volvosta kehittyi siten homojen maailmanlaajuinen, salainen merkki toistensa tunnistamiseen ja jokaisella sodomiitilla piti olla ikioma Volvonsa. Näin saatiin ovelasti Volvoja levitettyä ympäri maailmaa, vaikka muuten kukaan täysjärkinen ei sellaista olisi ostanutkaan.

Kuvan tarkoituksena on opettaa, että naisen paikka ei ole Volvossa vaan sen ulkopuolella. Volvo on miesten auto.

Resepti toimi vuosikymmenten ajan, mutta lopulta tuli vastaan piste, missä kolhoja, epätaloudellisia ja takavetoisia muinaismuistoja ei voitu enää kirveelläkään myydä riittäviä määriä, koska ne hävettivät jopa perinteistä kohderyhmää liikaa, vaan Volvonkin oli pakko yrittää kyhätä myös hieman pienempiä ja etuvetoisia malleja. Koska Volvon tehtaalla meinasi nousta kapina siitä, että Volvoja tekevät, tapatuuppareihin tykätysteet ruotsalaiset takatuupparit olisi laitettu tekemään etuvetoisia autoja, oli niiden valmistus pakko siirtää Hollantiin. Kaikkialla muualla olisi hävetty liikaa Volvojen valmistamista, mutta hollantilaiset olivat tapansa mukaan niin pilvessä ja pihalla kaikesta, etteivät edes tajunneet mihin ovat ryhtymässä. Siinä sivussa Hollannista tuli myös joitakin

perinteisen takavetoisia, pienempiä Volvomalleja – ei kai sitä pikkupölyissä voi autoa kasatessa aina muistaa, kumpaan päähän autoa vetävät pyörät laitetaan. Vähemmän yllättäen kasvituotteiden liikkakäyttö näkyi myös tehtyjen Volvojen laadussa, joten kokonaisuutena ne olivat aivan yhtä paskoja kuin kaikki Volvot ennen niitäkin.

Hienona merkinä Volvon teknisestä edistyneisyydestä voidaan mainita, että vielä 90-luvun puolivälin jälkeen Volvo onnistui tekemään 2 litran moottoreita, joista oli revitty tehoa naurettavat 125hv ja jotka silti Volvoon asennettuina rosvosivat yhdistettynä kulutuksena kauniin pyöreät 10 litraa satasella (1997 Volvo S70 2.0 speksit Carfolio.com:in mukaan). Ei siis ihme, etteivät paatuneimmat Volvoilijatkaan enää tienneet, itkeäkö vai nauraa, ja kun uuden vuosituhannen myötä homot uskalsivat tulla rehellisesti ulos kaapista eikä heidän ollut enää pakko ajaa Volvolla, oli selvää, että Volvojen myynti romahti lopullisesti. Koska Volvo niin tuotemerkkinä kuin muutenkin oli muuttunut lähinnä ongelmajätteeksi, ei ruotsalaisillekaan jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin myydä koko paska viidellä sentillä kiinalaisille. Tarina ei kerro, mitä he kuvittelevat Volvolla tekevänsä, mutta ihan sama koska ei niitä paskoja enää kukaan osta vaan merkin taru päättyy toivottavasti ja lopullisesti jo lähiaikoina eikä ikävä tule kuin toisinaan vanhoille hinteille nostalgiapuuskien kourissa.

Teekarien Autokerho ry

PL 69

02151 Espoo

